

de Eksempler, som deri anførtes, var særlig fra Efteraaret 1920, altsaa Eksempler paa Forhold, som eksisterede den Gang. Men jeg tillader mig at mene, at det ikke er saa ganske konsekvent eller rigtigt at henpege saa stærkt paa Ønskeligheden af Værditold, medens Priserne er opadgaaende eller paa Højden og saa ikke ville vide noget af Princippet, naar Priserne bliver faldende.

Allerede i de Erfaringer, der blev gjort under Krigen og i Perioden efter Krigen, og de Ændringer i Opfattelsen, de har medført hos saa mange af dem, som tidligere har været Modstandere af Værditold, ligger der et Motiv for mig til at forsøge at faa gennemført en Toldlov, der i langt højere Grad hviler paa Værdiprincippet end den tidligere. Det er ogsaa utvivlsomt, at det teknisk set lettere lader sig gøre nu. Ved Toldloven af 1908 fik vi dog nogle Værdisatser indført, og delvis paa Varer af stor Betydning. Toldvæsenet har nu haft Lejlighed til at arbejde med disse Værdisatser, har vundet Erfaring deri, og der har ikke været synderlige Klager over uheldige Virkninger af Princippets Anvendelse. Vi har ogsaa faaet en meget forbedret Prisstatistik, som vi netop fik i Kraft af Toldloven af 1908, og som yder det Korrektiv til Bedømmelsen af Fakturaerne, som man den Gang savnede.

Man har talt om — det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som har talt i Dag, var meget stærkt inde paa det —, hvordan Værditoldprincippets Anvendelse kan føre til, at i en Periode med forholdsvis høje Priser bliver der rent absolut set en højere Told paa en Vare, end der er efter Toldloven af 1908. Ganske vist, det Tilfælde vil indtræde — som en nødvendig Konsekvens af Værditolden, hvilke Satser man saa end sætter; selv om man sætter saa lav en Sats som 3 pCt., vil det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte, kunne ske. Blandt de Værditoldsatser, som blev foreslaaet af den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg som Ordfører, vil det ærede Medlem finde en Række Satser, som er oppe ved 10 pCt.; jeg tror ikke, man gik højere den Gang fra Socialdemokratiets Side, men der var en Del Satser paa 10 pCt. Hvis det ærede Medlem nu vil anstille en lignende Undersøgelse om Virkningerne for disse Satsers Vedkommende, vil han naturligvis, da der ogsaa for disse Varer er et meget højt Prisniveau, finde, at de vilde give højere Told absolut set end efter Vægttolden i Toldloven af 1908. Socialdemokraterne var naturligvis ikke blinde for, at et saadant Tilfælde kunde

indtræde, men det er noget, man maa tage med, naar man overhovedet vil have Værditold. Det ejendommelige ved Værditold, det, som er det gode ved den, er, at den giver en konstant Værdibeskatning. Enten Prisen er lav eller høj, vil Tolden altid være den samme Procent af Varens Værdi, altsaa højere Told, naar Priserne er høje, lavere, naar de er lave. Derfor er der — og jeg gentager, at denne Indvending overfor Værditoldsatserne vil kunne gøre sig gældende akkurat lige saa godt, selv om man sænker dem noget — ikke megen Bund i den Argumentation imod Værditolden, at den i visse Tilfælde kan komme til at give højere Told absolut set end den nuværende Vægttold.

Jeg har selv fremhævet ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at jeg ikke har villet opstille nogen teoretisk Toldlov, som var en linealret Udførelse af et vist bestemt toldpolitisk Princip. Jeg har tværtimod, saa stærkt jeg formaaede, advaret imod Teoretisering paa dette Omraade. Jeg har ment, at det eneste rette var at gøre, som vi tidligere har gjort: tage Hensyn til de forhaandenværende Forhold ved Fastsættelsen af Satserne. Derfor er der vist en saa vidtgaaende Hensyntagen, som der er, ved dette Toldlovsforslag, og derfor er Satserne sat saa højt, som de er, paa forskellige Grupper, som tidligere har haft en ganske vist meget højere Beskyttelse, som altsaa er vokset op under en — efter min Mening i alt Fald — uforholdsmæssig høj Beskyttelse, og hvor man derfor maa se at faa normalere Forhold tilvejebragt paa nogenlunde lempelig Maade, saa at man saa vidt muligt ikke slaar noget i Stykker. Det er der taget Hensyn til. Til Eksempel er der sat en Værditold af 12 pCt. for den store Uldvaregruppe og en Værditold af 15 pCt. for ensfarvet Porcelæn o. s. v. Jeg kunde anføre forskellige andre Eksempler, hvor Værditoldansættelsen i og for sig er højere, end jeg kunde ønske, men hvor den er fastsat under Hensyn til at mildne Overgangen og at faa en Regulering nedefter for de Industrier, der er vokset op under den uforholdsmæssig høje Beskyttelse. Jeg tror, dette er rigtigt; og jeg tror, at enhver Toldreform, hvis den ikke skal gøre megen Fortræd, er nødt til at tage disse Hensyn, nødt til at gaa moderat frem, saaledes som det er sket i dette Lovforslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann mente, at dette Toldlovsforslag over en Bank betød en Nedsættelse af Beskyttelsen til Halvdelen, maa jeg være enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i, at dette